

στρατόπεδον τῶν Ἰουδαίων ἡνίκα ἐχρῆν.

Τέταρτον ἀπὸ τοῦ τρόπου τῆς δειξέως τοῦτο ἂν τις καταμάθῃ σαφῶς. Οὐ γὰρ ἄνω μένων τὸν τύπον ἐδείκνυε οὐδὲ γὰρ δυνατὸν ἦν αὐτοῖς οὕτω μαθεῖν· ἀλλὰ κάτω καταβὰς τοῦτο ἐποίει.... Πῶς οὖν ὁ ἀσπὴρ εἶπέ μοι, τόπον οὕτω στενὸν φάτινης καὶ καλύβης ἐδείκνυε εἰμὴ τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο ἀφίεις κάτω κατέβη καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ἔστη τῆς κεφαλῆς τοῦ παιδίου ὅπερ οὖν καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς αἰνιτιτόμενος ἔλεγεν «ἰδοὺ ὁ ἀσπὴρ προῆγεν αὐτοὺς ἕως ἐλθῶν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον».

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΣΠΑΤΑΛΗ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ὁ τῶσον φιλοστόργως διὰ τὸ κοίμινόν του φρονίζον ἐκάστοτε ἐξαπολύει πρὸς τὸν λαὸν διαφόρους παραινετικὰς ἐγκυκλίους πρὸς περιστολὴν κατὰ τὸ δυνατὸν τῆς ἐπιπολαζούσης ἀνθηκτικότητος καὶ ἐν παντὶ παραλυσίας ἀλλὰ καὶ ἐκ παραλλήλου συνεργάζεται ἐν προκειμένῳ καὶ μετὰ τῶν ἐπισήμων πρὸς λήψιν τῶν σχετικῶν μέτρων. Μία ἐκ τούτων ὑπῆρξε καὶ ἡ πρὸ ἡμερῶν κατὰ τῆς σπατάλης ἐγκύκλιος ἣτις νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ εἰς ὕσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν δημοσιότητα καὶ νὰ μελετηθῇ σοβαρῶς ἀπὸ ὅλους μας καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ μάλιστα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἡμερῶν τὰς ὁποίας διερχόμεθα καθ' ὅς ἐκδηλώνεται ἡ μᾶλλον ἀδικαιοσύνητος καὶ ὀλεθρία σπατάλη ἐν' ᾧ τόσα ἐρρεΐπια χαίνουσι ἐνώπιόν μας, καὶ τόσαι ἀνεπούλοτοι πληγαὶ πυρορροοῦν, καὶ τόσοι κίνδυνοι μᾶς ἐπαπειλοῦν. Εἶναι ἀνάγκη ν' ἀνανήψωμεν, νὰ σωφρονήσωμεν καὶ νὰ ὀρθοποδήσωμεν ἂν θέλωμεν νὰ ζήσωμεν, καὶ ὡς ἄτομα, καὶ ὡς ἔθνος καὶ ὡς κοινωνία.

Ἴδου καὶ ἡ ἐγκύκλιος.

Εἶναι γεγονός ἀναντίρρητον, ἐπιμαρτυρούμενον ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία σήμερον κατέχεται ὑπὸ πρωτοφανοῦς τινος μανίας πρὸς ἀσωτείαν καὶ σπατάλην. Αἱ πρόσφατοι μεγάλοι ἐθνικαὶ ἡμῶν ἀπώλειαι εἰς ἀνθρώπους, ἐπαρχίας ὀλοκλήρους καὶ εἰς χρῆμα, ἀντὶ νὰ ἐμβάλωσιν εἰς τοὺς Ἑλληνας πολίτας τὸ πνεῦμα τῆς περισυλλογῆς καὶ τῆς φειδοῦς, πρὸς ὀρθοπόδησιν τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος, τούναντίον, θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι συνετέλεσαν εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς ὀλοῦν ἐπιτεινομένης φρενίτιδος καὶ τῆς ἀλογίστου δαπάνης, σκοπὸν μοναδικὸν ἐχούσης τὴν ματαίαν ἐπίδειξιν καὶ τὴν ἡδονιστικὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς.

Καὶ ἐνῶ ἅπαντα τὰ Κράτη, τὰ μετασχῶντα εἰς τὴν τρομακτικὴν σύρραξιν, τῆς ὁποίας πρὸ μικροῦ μάρτυρες παρόστημεν, ἐπέβαλον εἰς ἐ-

αὐτά, ὡς ὁμάδες κοινωνικαὶ καὶ ὡς ἄτομα, οἰκονομίας καὶ ἐλάττωσιν καὶ περιορισμὸν ἀξιωματικῶν δαπανῶν περιττῶν, πρὸς οἰκονομικὴν τοῦ συνόλου περισυλλογὴν, ἐν Ἑλλάδι παρατηρεῖται μανιώδης τάσις πρὸς κατασώτευσιν καὶ κατασπατάλησιν τοῦ χρήματος εἰς μηδαμινὰ καὶ ἀνάξια ἀνθρώπων σοβαρῶς ἐκτιμώντων τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς πραγματικῆς χαρᾶς καὶ εὐτυχίας. Ἐπειδὴ δὲ ἅπαντα ἀπαξιαπλῶς τὰ εἶδη, τὰ θεραπεύοντα ἀνάγκας ἐξογκωμένας καὶ ὀρέξεις ἐκδηλυτικὰς, ἐκ τῆς ἁλλοδαπῆς προέρχονται, ἐκεῖ καὶ φυγαδεύεται κατὰ ἑκατομμύρια ὀλοκλήρα τὸ χρῆμα τοῦ λαοῦ, οὕτινος τόσην ἀνάγκην διὰ τὴν μελλοντικὴν τῆς ὑπαρξίν ἔχει ἡ ἐπουλώνοσα τὰς δυσθεραπεύτους πληγὰς τοῦ Ἑλληνικῆ πατρίδος.

Καὶ οὕτω διαπιστοῦται ὅτι ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐξήχθη κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ 1925 —φερ' εἰπεῖν— ποσὸν 145 χιλιάδων λιρῶν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὑφασμάτων μεταξωτῶν, καὶ ἔτι φροβρώτερον καὶ ἀπογοητευτικώτερον, ποσὸν 18 χιλ. λιρῶν, ἦτοι 88 ὀλοκλήρων ἑκατομμυρίων δραχ. διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἀρωμάτων!

Ἡ τοιαύτη ἐξωφρενικὴ σπατάλη χρήματος εἰς ὅλους ἐπουσιώδη καὶ περιττά, ἣτις οὐχὶ σπανίως γίνεται αἰτία ἀπληστίας, καὶ αἰσχροκερδείας, κλοπῶν καὶ καταχρήσεων καὶ τῶν ἄλλων κακῶν, τὰ ὁποῖα ἀσχημίζουσιν τὴν σύγχρονον ζωὴν, ἀποτελεῖ ἔγκλημα μονονουχὶ ἀπέναντι τῆς χώρας ἡμῶν, ἐνθα εἰς χιλιάδας πολλὰς ἀνέρχονται οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ κορέσωσι τὴν πείναν των καὶ διὰ ξηροῦ ἀκόμη ἄρτου καὶ νὰ στεγάζωσι τὸ τεταλαιπωρημένον αὐτῶν σαρκίον οἱ συρόμενοι εἰς τὰς ὁδοὺς προσβεβλημένοι ὑπὸ νόσων ἀνιάτων, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ διαθέσωσι ἐλάχιστον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν περίθαλψιν τῆς ὑγείας αὐτῶν.

Ἡ δαπάνη χρημάτων εἰς ἀντικείμενα πολυτελείας ὅπως περιττά, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ὅποτε τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος προσπαθεῖ νὰ εισέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως καὶ εὐεξίας, πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ γοήτρου αὐτοῦ παρὰ τοῖς ξένοις, πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐνδεχομένων μελλοντικῶν ἐθνικῶν κινδύνων καὶ πρὸς ἄνετον ζωὴν τοῦ ἐργαζομένου καὶ βιοπαλαίοντος λαοῦ, ἀποτελεῖ περιφρόνησιν καὶ ἀστοργίαν ἐγκληματικὴν κατὰ τῆς πατρίδος, τὴν ὁποῖαν ἐδιδάχθημεν νὰ θεωρῶμεν καὶ ὀφείλομεν νὰ θεωρῶμεν μητρὸς τε καὶ πα-

πρός τιμιωτέραν και άγιωτέραν.

Χάριν δ' ακριβώς της άγάπης ταύτης προς την πατρίδα, έθνη όλόκληρα, μετά τον πόλεμον, υπεβλήθησαν εις θυσίας και στερήσεις περιορίσαντα και αυτάς τας στοιχειώδεις και άπαραιτήτους αυτών ανάγκας. Ουδ' εινε άγνωστος ή αυτοθυσία, ήν έπεδειξαντο έν τω σιμείω τούτω έθνη τινά, άτινα έσχάτως προς οικονομικήν άνύψωσιν της έξαντληθείσης χώρας αυτών αυθόρμητα ήρνήθησαν την έκ του έξωτερικού εισαγωγήν ειδών πολυτελείας, ίνα υποστηρίξωσι την έθνικην αυτών βιομηχανίαν.

Τοιαύτη προσπάθεια καταβάλλεται και υπό του Έλλην. Κράτους, αλλά πρέπει και αυθόρμητως να θέση τέρμα εις την ανόητον σπατάλην ο λαός. "Ας σταματήσωμεν εις την καταφθέρειαν επί της οποίας κυλιόμεθα, φερόμενοι προς καταστροφήν βεβαίαν. "Ας γίνωμεν σοβαρότεροι, και σωφρονέστεροι, άς αντιληφθώμεν την πραγματικότητα και άς μη φαντασιοληκτώμεν. Δέν εινε ο έξω ήμων άνθρωπος ο έχων ανάγκην στολισμού. "Η ψυχή μας προ πάντος εινε εκείνη, ήτις πρέπει να έξευγενισθή και άρωματισθή δια της άρετης. Την άλήθειαν ταύτην άς ένωτισθώσιν ιδίως αί γυναίκες, εις άς όφείλεται κατ' έξοχήν ή άλόγιστος σπατάλη εις ήδη πολυτελείας. Αυτών, κατά τον θεϊον "Απόστολον Παύλον «εστω ούχ' ο έξωθεν έμπλοκής τριχών, και περιθέσεων χρυσιών ή ένδύσεως ίματίων κόσμος, άλλ' ο κρυπτός της καρδιάς άνθρωπος έν τω άφθάρτω του πραέως και ήσυχίου πνεύματος, ο έστιν ένώπιον του Θεού πολυτελής» (Α. Πέτρο, 2, 3-4). "Η άσωτεία έχει σύντροφον άχώριστον την δυστυχίαν και την στέρησιν. Με χρυσούν ποτήριον έρρόφα την ήδονήν ο άσωτος υιός του Εύαγγελίου, μη μεριμνών περι της αύριον, πλην συντομώτατα ήσδάνθη τους νυγμούς της πείνης και των στερήσεων. Ράκη αντικατέστησαν τα έκ πορφύρας και συρικών ένδύματά του και ξυλοκέρατα την άλλοτε πλουσίαν και πλήρη έλκυστικών εις έδέσματα ποικίλα και ποτά ευώδη τραπέζαν του. Τό τραγικόν όσφ και διδακτικόν τούτο ευαγγελικόν παραδειγμα άς μη τό λησμονώμεν. "Η δε άρχαία και ή νεωτέρα ιστορία βρίθουσι παραδειγμάτων έθνών άσώτων περιπεσόντων εις μαρασμόν και εις αφάνειαν. "Ας λάβωμεν υπ' όψιν ότι ή κατασώτευσις και ή μανία της σπατάλης εινε άσφαλές τεκμήριον παρακμής. Τό "Επικουρικόν «φάγωμεν και πίωμεν» ουδέ-

ποτα έχαρακτήρισεν έθνη και λαούς έχοντας ιστορίαν και θέλοντας να ζήσωσιν. "Υπήρξεν έμβλημα μόνον και διακριτικόν γνώρισμα λαών άσώτως και άσεβώς πολιτευθέντων και άδόξως έκλιπόντων έκ της ιστορικής κονίστρας.

Χάριν λοιπόν του καλώς έννοουμένου άτομικού καλού και της γενικής ευτυχίας, άς περιορίσωμεν εις τό ελάχιστον έκαστος τας άτομικάς του δαπάνας και άς ζήσωμεν έν σωφροσύνη και νηφαλιότητι, ως εμπρέπει εις χριστιανούς, μη υπερφρονούντας παρ' ό δεϊ φρονείν, αλλά φρονούντας εις τό σωφρονείν (Ρωμ. 12, 3) και έχοντας μοναδικόν όδηγόν έν τη ζωή των τον έν λιτότητι και ταπεινότητι διαγαγόντα την επίγειον Αύτου ζωήν Κύριον ήμων και Θεόν "Ιησούν Χριστόν, ου ή χάρις και τό άπειρον έλεος ειη μετά πάντων ήμων. "Αμήν.

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

"Η ανθρωπότης εύρεθείσα προ της σκληράς πραγματικότητας λόγω της έγκληματικής άδιαφορίας την όποιαν μέχρι τούδε έπεδειξατο προς την έλπίδα του μέλλοντος, την δύστηνον νεολαίαν, φαίνεται ότι ήρξατο ν' ανανήψη και ν' αναμετρά τας όλεθρίας της άδιαφορίας ταύτης συνεπειάς. "Οθεν διαβλέπουσα τό προ της ανθρωπότητος χαϊνον άβυσσαλέον βάρανθρον, λόγω του έγκληματικού κατηφόρου ον έλαβεν ή τόσοσν άστόργως εγκαταλειφθείσα ή μάλλον προς την άποσύνησιν στραχθείσα νεολαία, άπεφάσισε να θέση μερικά όδοφράγματα ίνα άνακόψη τον όλέθριον τούτον κατήφορον και προλάβη κατά τό ένόν μελλούσας κατααστροφάς. Προς τούτο μάλιστα συνεκροτήθη και παγκόσμιον συνέδριον έν Γενεύη δια την προστασίαν και ανάπτυξιν και ευθείαν και φυσιολογικην κατεύθυνσιν της παιδικής ήλικίας. Εί- ναι τψ όντι σωτηριώδης ή ένέργεια αύτη και άπολύτως έπιβεβλημένη. Έκεϊ όπου έδει να ειχεν έξ αρχής στραφή λίαν έντεταμένη ή προσοχή του κοινου μόλις έπ' έσχάτως ήρξατο να στρέφηται. "Η νεότης ήτις έπρεπε ν' αποτελή τό πρώτιστον και κύριον της κοινωνίας μέλημα έθεωρήθη μέχρι τούδε πάρεργον και έντελώς έπουσιώδες.

Εις μάτην ο Αυρωπής του κόσμου δια μέσου των αιώνων και μετ' Αύτου όλη ή ευγενής χορεία των σοφών Πατέρων της Έκκλησίας και υπολοίπων φιλοσόφων της θύραθεν